

Sprawozdanie

Komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego o potrzebie rozszerzenia przestrzeni w szpitalu powszechnym w Rzeszowie.

Wysoki Sejmie!

Szpital powszechny w Rzeszowie należy bez wątpienia tak pod względem ruchu chorych jak pod względem kierownictwa do pierwszorzędných szpitali w kraju. Odznacza się szczególnie osobno urządzonym oddziałem dla chorób ocznych, gdzie wytrawny specjalista wykonywa najtrudniejsze operacye przez co oszczędza się krajowi wiele wydatków, gdyż tego rodzaju chorzy nie potrzebują się udawać do szpitali krajowych, gdzie leczenie daleko kosztowniejsze. Dość tu wspomnieć, że na tym oddziale operowano z dobrym wynikiem około 100 zaćm od czasu urządzenia tegoż. W szpitalu tym dokonuje lekarz kierownik wiele operacyi czerugicznych.

Liczba dni leczenia dochodzi 40 tysięcy, podczas gdy liczba łóżek wynosi tylko 100. Stąd wynika, że na 10 łóżkach leczono przeciętnie po 108 chorych a jak w sprawozdaniu p. inspektora szpitali wyczytać można, znachodziły się dnie, że do 40 chorych leżało na siennikach na podłodze położonych. Ponieważ liczba łóżek w szpitalu niedawno urządzonym, obliczoną jest według pojemności sześciennęj sal, widoczną jest rzeczą, że liczba leżących na podłogach stanowi przepelnienie szpitala a stąd wniosek, że takowy rozszerzyć należy.

Potrzeba rozszerzenia okaże się jeszcze konieczniejszą, gdy się zważy, że w szpitalu tym niema oddzielnych sal na pomieszczenie chorych z chorobami zakaźnymi, że więc chory n. p. na dur osutkowy leżeć musi często obok chorego na zapalenie płuc. Wobec tego lekarz kierujący znachodzi się często w przykrem położeniu odwołując wykonanie operacyi, aby chory na różę nie zaraził operowanego różą, tą chorobą która dla wszelkiego rodzaju ran tak niebezpieczna. Odwlekanie takie operacyi sprawia, iż mnożą się niepotrzebnie dnie leczenia i rosną niepotrzebnie koszta, które kraj ponosić musi.

Wysoka Izba zechce uprzytomnić sobie przypadek, których wobec tych stosunków musi być wiele, że rekonwalescent cieszący się, że już ma opuścić szpital, dostaje nagle duru osutkowego, którym go chory sąsiad obdarował lub który przez pośrednictwo służby z innej sali przywleczony został i w kilka dni umiera.

Nie uszły te nieprawidłowe, drżniące z przepisów policyi sanitarnej stosunki szpitala Rzeszowskiego uwagi Wysokiego c. k. Namiestnictwa, które kilkakrotnie odnosiło się do Wydziału krajowego z wezwaniem o wybudowanie oddzielnego domu izolacyjnego przy szpitalu.

Ze względu na ogólną liczbę chorych leczonych w szpitalu i ze względu na różnorodność chorób zakaźnych, Wydział krajowy wyraża w dotyczącym sprawozdaniu słuszne i uzasadnione życzenie, aby dom wybudować się mający, zawierał co najmniej 4 sale z kuchenką, magazynem, pomieszkaniem dla dozorców i wychodkami.

Gmina miasta Rzeszów oświadczyła gotowość wybudowania takiego domu i oddania go na użytek szpitala za opłatą dodatkowego czynszu dzierżawnego w kwocie 400 zlr. i przedłożyła dotyczące plany z kosztorysem na kwotę 8090 zlr. przez Wydział krajowy już zatwierdzone.

Wobec tych powodów komisya sanitarna zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem zezwala na powiększenie przestrzeni w szpitalu powszechnym w Rzeszowie i najęcie za odpowiednim czynszem osobnego domu na pomieszczenie chorych dotkniętych zakaźnymi chorobami.

We Lwowie dnia 18. stycznia 1896.

Przewodniczący:

Dr. Henryk Jordan.

Sprawozdawca:

Dr. Jakliński.